

بررسی میزان تداخل‌های دارویی مشاهده شده در نسخ بیمه‌ای پزشکان استان کردستان در سال ۱۳۷۹

دکتر کیومرث رشیدی^۱، دکتر سید نجم الدین صنوبی طاهایی^۲

۱- استادیار گروه میکروبیشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان (مؤلف مسئول) Kiumars.Rashidi@yahoo.com

۲- مریبی گروه فارماکولوژی دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

چکیده

زمینه و هدف: هنگامی که دو یا چند دارو به طور همزمان به منظورهای مختلف مانند درمان، پیشگیری و تشخیص مصرف می‌شوند و ممکن است بر روی همدیگر اثر مساعد یا نامساعد بگذارند، گاهی تعدادی از تداخل اثر داروها امکان دارد منجر به بروز واکنشهای نامطلوب، زیان‌آور و تهدیدکننده حیات گردد. این پژوهش به منظور بررسی تداخل‌های دارویی در نسخ پزشکان شاغل در استان کردستان در سال ۱۳۷۹ انجام شد.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی بوده است و ۱۸۰۰ نسخه پزشکان از مجموع نسخی (۱۲۳۸۶) که دارای تداخل دارویی بودند به عنوان نمونه بصورت تصادفی مورد بررسی قرار گرفت ابزار گردآوری داده‌ها چک لیست بود که با بررسی اطلاعات مورد نظر در آنها ثبت گردید. داده‌ها پس از جمع‌آوری با نرم افزار آماری SPSS win مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: این تحقیق نشان داد که ۸/۵٪ کل نسخ تجویز شده (۱۴۰۰۰) توسط پزشکان در استان کردستان دارای تداخل دارویی می‌باشند. نسخ پزشکان شاغل در شهرستان سنندج با ۹/۳۴٪ بیشترین تداخل دارویی و نسخ پزشکان شاغل در دیواندره با ۷/۱٪ کمترین تداخل دارویی را داشتند و ۸۹/۴٪ تداخل دارویی‌ها در نسخ پزشکان مرد و ۱۰/۶٪ آن در نسخ پزشکان زن مشاهده گردید. از مجموع تداخل‌های دارویی مشاهده شده به ترتیب ۱۵/۶٪ مربوط به تداخل شدید، ۳۲/۶٪ مربوط به تداخل متوسط و ۴۱/۸٪ مربوط به تداخل دارویی خفیف بود. نتایج این تحقیق نشان داد نسخ دارای تداخل آتنولول (Atenolol) با NSAID ها با ۱۱/۹٪ دارای بیشترین تداخل دارویی از نوع متوسط و تداخل پنی‌سیلین با تتراسیکلین و داکسی‌سیلکلین با ۵/۵٪ دارای بیشترین تداخل شدید و آسپیرین با دیفن‌هیدرامین و اکسپکتورانت با ۴٪ دارای بیشترین تداخل از نوع خفیف بودند.

نتیجه‌گیری: برای کاهش تداخل‌های دارویی در نسخ پزشکان بنظر می‌رسد با اجرای برنامه‌های آموزشی بصورت خودآموزی، کارگاه، کنفرانس برای پزشکان، بررسی نسخ آنان و اعلام نتیجه بررسی به آنان بخصوص تداخل‌های مشاهده شده می‌تواند از تجویز داروهایی که با هم تداخل اثر دارند، جلوگیری نماید در ضمن می‌توان با راهاندازی واحدهای اطلاع‌رسانی دارویی و بررسی نسخ در سطح دانشکده پزشکی و برنامه‌ریزی آموزشی در زمینه نحوه تجویز و مصرف منطقی دارو برای آموزش دانشجویان پزشکی قبل از شروع دوره اینترنتی اهمیت بروز تداخل‌های دارویی در نسخ را به آنان هشدار داد.

کلید واژه‌ها: پزشک، نسخ، تداخل دارویی

وصول مقاله: ۸۴/۵/۱۵ اصلاح نهایی: ۸۵/۲/۱۲ پذیرش مقاله: ۸۵/۲/۲۷

تداخل دارویی اتفاق می‌افتد. بسیاری از مشکلات ناشی

مقدمه

از تجویز داروها یا DRP (Drug related problem) در اثر انواع تداخل‌های دارویی پیش می‌آیند (۱ و ۲).

هر گاه پاسخهای مشخص دارویی یک دارو که برای بیمار تجویز می‌شود با داروی دوم تغییر یابد،

جانبی ناشی از داروها توسط تداخل‌های دارویی ایجاد شده است و از بین بیمارانی که در اثر واکنشهای سوء دارویی دچار مرگ شده‌اند (۴٪ کل مرگ و میرها) ۳۵٪ موارد مربوط به تداخل دارویی بوده است (۸). در ایران بر اساس گزارش معاونت غذا و دارویی وزارت بهداشت و درمان ۸٪ از موارد پذیرش در بیمارستان به علت عوارض دارویی می‌باشد.

هنگامی که دو یا چند دارو به طور همزمان مصرف می‌شوند ممکن است بر روی یکدیگر اثر مساعد یا نامساعد داشته باشند هر چند که اثر متقابل داروها بر یکدیگر در اکثر موارد ناچیز و قابل اغماض می‌باشد اما موارد معددی از تداخل‌ها مانند مصرف مهارکننده MAO با دکسترومتورفان (۱۱-۹) و یا مصرف همزمان اریتروماسین با ترفنادین (۱۲-۱۳) می‌تواند منجر به بروز واکنشهای نامطلوب و زیان‌آور و گاهی تهدیدکننده شود. با آگاهی از فارماکولوژی بالینی داروها بسیاری از تداخلات دارویی قابل پیش‌بینی بوده و با تجویز مناسب داروها می‌توان از بروز آنها پیشگیری کرد (۳). پزشکان با درک این نکته که در تداخلات دارویی شایعترین علت عدم پاسخ بیمار به درمان و یا به وجود آمدن عوارض جانبی ناشی از تأثیر دو داروی تداخل کننده می‌باشد، می‌توانند با تغییر دارو، آن را رفع نمایند. برخی از تداخل‌های دارویی از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. ممکن است در بعضی مواقع بیماریهای مزمن مانند افزایش فشار خون، دیابت، امراض قلبی به طور کامل کنترل نشوند و در صورت بی‌اطلاعی پزشک از تداخل دارویی، پزشک تدابیر ناقص درمانی اتخاذ نماید و زمینه را برای متضرر شدن بیمار فراهم کند (۱ و ۳). عوارض دارویی چهارمین عامل مرگ و میر در ایالات متحده گزارش شده است، مرگ و میر ناشی از مصرف

تدخل دارویی تنها محدود به موارد تجویز همزمان دو یا چند دارو نمی‌باشد و می‌تواند بصورتهای مختلف از قبیل، تداخل دارو با دارو، دارو با مواد غذایی، دارو با عوامل محیطی و سیگار با تستهای آزمایشگاهی و دارو با بیماریها مشاهده شود (۳) تداخل دارویی هر ساله مشکلات بسیار جدی برای تعداد زیادی از مردم به وجود می‌آورد. در اکثر اوقات پزشکان و دارو سازان وقت لازم برای نظارت دقیق بر کلیه بیماران از لحاظ اثرات مضر ناشی از تداخل‌های دارویی را ندارند و این موضوع در مورد آن دسته از بیماران که از رژیم چند دارویی استفاده می‌کنند و به خصوص در مورد آن گروه که علاوه بر داروهای تجویز شده توسط پزشک از داروهای بدون نسخه‌ای یا OTC که خودشان تهیه می‌کنند، نگران‌کننده می‌باشد لذا در هنگام تجویز دارو می‌بایست به این نکته اهمیت داده شود (۳-۵).

پنهان ماندن علائم و نشانه‌های ناشی از بروز تداخل توسط علائم و نشانه در بیماریهای پیچیده، قابل ارزیابی نبودن شدت اثر اغلب داروهای، در نظر گرفتن عوارض ناشی از تداخل دارویی از وجود عوامل دیگر غیر از تداخل، عدم وجود اطلاعات کافی جدید در مورد تداخل دارویی، اهمیت ندادن به موارد گزارش شده دارویی اغلب به دلیل عدم وجود موارد گزارش شده قبلی از جمله عواملی هستند که پزشکان نسبت به گزارش تداخل دارویی بی‌توجه هستند. هر چند طبق بررسی به عمل آمده حتی در صورت آگاهی از بروز تداخل دارویی بسیاری از همکاران نسبت به گزارش آن اقدام نمی‌کنند (۳ و ۶).

تدخل‌های دارویی هر ساله هزینه‌های هنگفتی بر سیستم بهداشت و درمان تحمیل می‌کند. بر اساس یک مطالعه در سال ۱۹۹۹ در ایالات متحده ۷٪ از عوارض

شده بود استخراج و با استفاده از آمار توصیفی (فراوانی و میانگین) نسبت به تجزیه و تحلیل داده‌ها اقدام گردید.

یافته‌ها

در این مطالعه تعداد ۱۸۰۰ نسخه از مجموع ۱۲۳۸۶ نسخه دارای تداخل دارویی مورد بررسی قرار گرفت. بیشترین فراوانی نسخ مورد بررسی مربوط به شهرستان سندج با ۲۲/۵٪ و کمترین فراوانی مربوط به شهرستان دیواندره با ۱۰/۸٪ بود و از مجموع نسخ مورد بررسی ۴/۸۹٪ مربوط به پزشکان مرد و ۱۰/۶٪ مربوط به پزشکان زن بود. نتایج این تحقیق نشان داد که ۸/۵٪ از کل نسخ تجویز شده توسط پزشکان دارای تداخل هستند. بیشترین فراوانی مربوط به تداخل متوسط با ۴۲/۶٪ بود. تداخل شدید و تداخل خفیف به ترتیب دارای فراوانی ۱۵/۶٪ و ۴۱/۸٪ بودند. برابر جدول شماره (۱) بیشترین فراوانی تداخل شدید با ۱۸/۵٪، بیشترین تداخل متوسط با ۴۸/۵٪ و بیشترین تداخل دارویی خفیف با ۴۷/۷٪ به ترتیب در نسخ تجویز شده پزشکان شهرستان سندج، بیجار و مریوان مشاهده شد. برابر جدول شماره (۲) بیشترین تداخل دارویی شدید در نسخ پزشکان مرد با ۱۵/۹٪ مشاهده شد. بیشترین تداخل دارویی متوسط با ۴۲/۲٪ و بیشترین تداخل دارویی خفیف با ۴۲/۶٪ در نسخ تجویز شده به ترتیب در پزشکان زن و مرد مشاهده گردید. برابر جدول شماره (۳) نتایج این تحقیق نشان داد که نسخ دارای تداخل آتنولول با NSAIDها با ۱۱/۹٪ دارای بیشترین تداخل دارویی از نوع متوسط، پنی‌سیلین و داکسی‌سیکلین با ۵/۵٪ دارای بیشترین تداخل از نوع شدید و آسپرین با دیفن‌هیدرامین با ۴٪ دارای بیشترین تداخل از نوع خفیف بودند.

فرآورده‌های دارویی (۹۸۰۰۰ مورد) می‌باشد که بیش از مرگ و میر ناشی از تصادفات با وسائل نقلیه (۴۳۴۵۸ مورد)، سرطان پستان (۴۲۲۹۷ مورد) یا ایدز (۱۶۵۱۶ مورد) برآورد شده است. این تحقیق با عنایت به اهمیت تداخل‌های دارویی با هدف بررسی شیوع تداخل‌های دارویی در نسخ پزشکان شاغل در استان کردستان به منظور ارتقای کیفیت دارو درمانی، پیشگیری از عوارض دارویی، کاهش مرگ و میر و کاهش هزینه‌های درمان و جلب رضایتمندی بیمار صورت گرفته است.

روش بررسی

نوع مطالعه توصیفی و جامعه آماری شامل کلیه نسخ بیمه‌ای تجویز شده توسط پزشکان شاغل در استان کردستان در سال ۱۳۷۹ بود. کل نسخه‌های دارای تداخل شامل ۱۲۳۸۶ مورد بود و بر اساس سایر مطالعات که میزان تداخل دارویی را ۳۵٪ گزارش نموده است (۸)، با دقت ۳۵ در هزار و سطح اطمینان ۹۵ درصد، حجم نمونه برابر ۷۲۰ نسخه شد. اما به منظور افزایش اعتبار مطالعه و خشی کردن اثر طرح، در ضریب ۲/۵ ضرب گردید و حجم نمونه ۱۸۰۰ مورد در نظر گرفته شده که بطور تصادفی از بین کل نسخه‌های دارای تداخل دارویی انتخاب گردید. روش جمع‌آوری داده‌ها مشاهده‌ای به صورت استفاده از نسخ بیمه‌ای پزشکان شاغل در استان کردستان که از طریق سازمانهای بیمه‌گر (بیمه خدمات درمانی و تأمین اجتماعی) تحويل کمیته تجویز و مصرف منطقی دارو گردید و توسط همکاران داروساز شاغل در آن کمیته مورد بازبینی قرار گرفت. با استفاده از نرم افزار کشوری بررسی نسخ، داده‌ها با استفاده از چک لیستی که برای همین منظور طراحی

جدول ۱: توزیع شدت تداخلات دارویی نسخ مورد بررسی پزشکان شاغل استان کردستان بر حسب شهرستان

ردیف	نام شهرستان	شدت تداخلات دارویی									
		مجموع کلی		خفیف		متوسط		شدید		درصد	تعداد
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد		
۱	سنندج	۱۰۰/۰	۴۰۵	۸/۳۶	۱۴۹	۴۴/۷	۱۸۱	۱۸/۵	۷۵		
۲	سقز	۱۰۰/۰	۲۰۲	۴۴/۸	۹۱	۴۱/۳	۸۳	۱۳/۹	۲۸		
۳	کامیاران	۱۰۰/۰	۲۰۰	۴۰/۵	۹۱	۳۹/۰	۷۹	۱۰	۳۰		
۴	قروه	۱۰۰/۰	۲۰۰	۴۴/۵	۸۹	۴۱/۰	۸۳	۱۴	۲۸		
۵	بانه	۱۰۰/۰	۲۰۰	۴۰/۵	۸۱	۴۲	۸۴	۱۷/۰	۳۵		
۶	بیجار	۱۰۰/۰	۲۰۰	۳۵/۰	۷۱	۴۸/۰	۹۷	۱۶	۳۲		
۷	دیواندره	۱۰۰/۰	۱۹۸	۴۳/۹	۸۷	۴۴/۹	۸۹	۱۱/۱	۲۲		
۸	مریوان	۱۰۰/۰	۱۹۰	۴۷/۷	۹۳	۳۶/۴	۷۱	۱۰/۶	۳۱		
	مجموع کلی	۱۰۰/۰	۱۸۰۰	۴۱/۸	۷۵۲	۴۲/۶	۷۶۷	۱۵/۶	۲۸۱		

جدول ۲: توزیع فراوانی شدت تداخلات دارویی نسخ مورد بررسی پزشکان استان کردستان بر حسب جنس

ردیف	جنس	شدت تداخلات دارویی				
		مجموع کلی		خفیف		درصد
		شدید	متوسط	خفیف	درصد	
۱	مرد	۱۶۰۸	۲۵۴	۶۷۸	۶۷۵	فروانی
	مرد	۱۰۰/۰	۱۵/۹	۴۲/۲	۴۱/۹	درصد
۲	زن	۱۹۲	۲۷	۸۹	۷۷	فروانی
	زن	۱۰۰/۰	۱۴/۱	۴۶/۳	۳۹/۶	درصد
	مجموع کلی	۱۸۰۰	۲۸۱	۷۶۷	۷۵۲	فروانی
	درصد	۱۰۰/۰	۱۵/۶	۴۲/۶	۴۱/۸	درصد

جدول ۳: توزیع فراوانی نسخ مورد بررسی پزشکان شاغل استان کردستان بر حسب نوع تداخل

درصد	تعداد	نوع تداخل
۱۱/۹	۲۱۴	آتنولول با NSAID (ایبوپروفان - پیروکسیکام - ایندوماتاسین ...)
۱/۱	۲۱	آتنولول با وراپامیل - پرازووسین - آمپی سیلین
۶/۵	۱۱۷	جنتامايسین با NSAID (ایبوپروفن - پیروکسیکام - دیکلوفناک ...) - آمپی سیلین
۵/۵	۹۹	داکسی سیکلین - تتراسیکلین با پنی سیلین ها (آمپی سیلین - آموکسی سیلین - پنی سیلین)
۶/۱	۱۱۰	داکسی سیکلین - تتراسیکلین با هماتیک - بلاودنا - کلسمیم فورت - بیسموت - آنتی اسید - دیفن هیدرامین - اکسپکتورانت
۴	۷۲	آسپرین با دیفن هیدرامین و اکسپکتورانت
۸	۱۴۴	آسپرین با آنتی اسید - باتماتازون - دگراماتازون پردنیزولون - اسپرونولاکتون - پروفن - ایندومایسین
۷/۴	۱۳۱	پروپرانولول با NSAID (ایبوپروفن - ایندوماتاسین - پیروکسیکام) - متی مازول - پروپیل تیواراسیل - ارگوتامین C - سایمتیدین - مترونیدازول - بلاودناپی - تیوریدازین
۲/۱	۳۷	آمی تریپتیلین - ایمی پرامین با فلوکسیتین با کلونیدین
۶	۱۰۷	فورسماید با تربامترن H - کاپتوپریل - انالاپریل - دیگوگسین - ایبوپروفن
۴/۲	۷۳	آدلت کلد با آمی تریپتیلین (ضد افسردگیهای سه حلقه ای) - فورازولیدون - متیل دوپا
۸/۷	۱۵۶	تئوفیلین با بنزودیازپین (دیازپام - لورازپام ...) اریترومامایسین - پروپرانول - سایمتیدین - وراپامیل - دیلتیازیم - فنوباریتال -

۳	۵۳	سپروفلوكسازین - کلیدینیوم سی
۲/۸	۵۱	ارتیروماسین - ترفادین
۳/۶	۶۰	دیگرگین با تریامترن H - وراپامیل و پروفن
۷/۵	۱۳۴	کلیدینیوم سی با امپرازول - سایمتیدین پزودوافردین - دکسترومترفان و سرماخوردگی کودکان با دیفن هیدارمین - بلادوناپی بی - اکسپکتورانت - متیل دوبا - فورازولیدون
۳	۵۳	بلادوناپی ب با تیوریدازین - مترونیدازول - بتاماتazon و دگزاماتazon
۰/۹	۱۷	وارفارین با ASA (آسپرین) و رانیتیدین و سایمتیدین
۱/۲	۳۸	کاربامازپین با فنی توئین - فویاریتال - لیتیم کربنات - ایمی پرامین - سایمتیدین
۰/۸	۱۶	- دیازیام - کلدیازپوکساید و اکسازیام با امپرازول ، سایمتیدین
۰/۸	۱۴	سپروفلوكسازین با آنتی اسید - فروس سولفات - کلسیم فورت - امپرازول
۱/۱	۲۰	تری فلوزپرازین - پرفنازین - هالوپریدول با تری هگزیریدنیل
۰/۷	۱۳	هالوپریدول با لیتیم کربنات
۰/۹	۱۵	کاپتوپریل - انلاپریل با ایندومناسین
۱/۶	۲۹	فروس سولفات، هماتینیک با آنتی اسید (منیزیم هیدروکساید - ALMGS
۱۰۰	۱۸۰۰	مجموع کل

بحث

مطالعه می‌تواند مرتبط با فعالیت کمیته تجویز و مصرف منطقی دارو دانشگاه در راستای ارتقاء سطح آگاهی پزشکان و ترغیب آنان به تجویز اقلام داروی کمتر در نسخ باشد. این کمیته اعلام نموده است که میانگین اقلام داروئی تجویز شده از ۳/۶ در سال ۱۳۷۷ به ۳/۲ در سال ۱۳۷۹ کاهش یافته است. در یک مطالعه توسط Kurfees و همکارانش در سال ۱۹۸۷ که در بیماران با سن ۶۰ سال یا بیشتر انجام شده است در ۳۲٪ موارد رژیم دارویی ۵ قلمی و یا بیشتر تجویز شده و در ۲۷٪ آنان تداخل داروئی شناخته شده مشاهده شده است. از نظر شدت علائم بالینی تداخل های داروئی به سه نوع تداخل شدید، متوسط و خفیف طبقه‌بندی شده است (۱). براساس نتایج این مطالعه ۱۵/۶٪ نسخ دارای تداخل شدید و ۴۲/۶٪ تداخل متوسط و ۴۱/۸٪ تداخل خفیف بودند و Dambromr و همکارانش در سال ۱۹۸۸ اعلام

بر اساس نتایج این تحقیق ۸/۵ درصد از مجموع نسخ پزشکان که مورد بررسی قرار گرفت دارای تداخل دارویی مشخص بودند. Dambro MR و همکارانش در سال ۱۹۸۸ در مطالعه‌ای که در بیماران شاخص مجموعه‌ای از کلینیک‌های پزشکی صورت گرفته است اعلام نموده‌اند که برای ۹/۲٪ آنان داروهایی با تداخل شناخته شده تجویز شده است (۱۴) همچنین مطالعه Cw و همکارانش در سال ۱۹۸۵ اعلام نموده است حداقل یک تداخل داروی کلینیکی قابل توجه در ۱۷٪ بیماران بستری شده در بیمارستان مشاهده شده است (۱۵) که این مقادیر بالاتر از مطالعه ما می‌باشد. با عنایت به اینکه یکی از عوامل مهم در ایجاد تداخل های دارویی استفاده اقلام زیاد دارو دریک نسخه (پلی فارماسی) می‌باشد و هر چه تعداد اقلام تجویز شده دارویی در یک نسخه بیشتر باشد احتمال تداخل دارو بیشتر است (۳) علت کاهش تداخل دارویی در این

ترفنادين و ايست قلبي مى شود، اين نوع تداخل در اين تحقيق به ميزان ۳٪ در نسخ تجويز شده مشاهده گردید.

نتيجه گيري

با عنایت به اينکه تداخل های داروئی ممکن است منجر به ايجاد عوارض ماندگار و حتی در مواردی باعث مرگ شود (۱۰ و ۹۳)، اين نكته که امروزه مردم به اهميت شركت فعالانه در حفظ سلامت و تدرستی خود پی برده‌اند و تداخل داروئی مسئله‌ای است که در آن كليه افراد بيمار، پزشك، داروساز و پرستار مى توانند با همكاری يكديگر در نفع رساندن به بيمار ايفاي نقش كنند، لذا توجه به ارتقاء سطح آگاهی مردم به صورت برنامه آموزشی از طريق رسانه‌های گروهي و تقويت كميته‌های تجويز و مصرف منطقی دارو اهميت دارد. ADR و اطلاع‌رسانی داروئی و ترغيب همكاران پزشك به تجويز اقلام داروئی كمتر در نسخ و علاقمند نمودن آنان به شركت در کارگاهها و برنامه‌های آموزشی نيز حائز اهميت است. گنجانيدن برنامه آموزشی اصول نسخه نويسي برای دانشجويان پزشكی، ماما، داروساز، دندانپزشك و ... مى تواند در ارتقاء سطح آگاهی جامعه پزشكی و تعديل عوارض ناشی از تداخل داروئی، کاهش ميزان مرگ و مير ناشی از عوارض داروها و تقليل هزينه‌های درمانی بر سистемهای بهداشتی، درمانی و جلب رضايتمندی بيماران مؤثر باشد.

قدرتانی

بدينوسيله از زحمات آقایان مهندس ناصر رشادمنش، دکتر ولیدی، فردین غريبي و دکتر ابراهيم ابراهيمی و دیگر کارکنان كميته تجويز و مصرف منطقی دارو تشکر و قدردانی مى نماید.

داشته‌اند از مجموع تداخل‌های داروئی که مشاهده نموده‌اند ۱۷٪ تداخل داروئی با اهميت زياد و ۷۲٪ با اهميت متوسط بوده است.

علت پايان بودن تداخل‌های داروئی شديد در اين مطالعه مى تواند مربوط به برگزاری کارگاه‌های تجويز و مصرف منطقی دارو، ثبت عوارض ناخواسته داروئی (ADR)، اطلاع‌رسانی داروئی از سوی معاونت غذا و دارو وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشكی و اعلام نتایج بررسی نسخ پزشكان از طريق كميته تجويز و مصرف منطقی دارو دانشگاه علوم پزشكی و ارتقاء سطح آگاهی پزشكان باشد. در اين پژوهش بيشترین تداخل داروئی در نسخ پزشكان مرد (۴/۸۹٪) و كمترین آن در نسخ پزشكان زن (۶/۱۰٪) بود. بيشترین تداخل داروئی در نسخ پزشكان مقيم سنتدج (۴/۹۳٪) و كمترین آن در نسخ پزشكان مقيم ديواندره مشاهده گردید.

پايان بودن ميزان تداخل داروئی در نسخ پزشكان خانم مى تواند مربوط به تعداد كمتر پزشكان خانم در سطح استان کرستان نسبت به پزشكان مرد و نيز استفاده آنان از اقلام داروئی كمتر در نسخ باشد. بالا بودن ميزان تداخل داروئی در نسخ پزشكان مقيم شهرستان سنتدج مى تواند به علت حضور بيشتر پزشكان به ويزه پزشكان متخصص در رشته‌های مختلف پزشكی در اين شهرستان و دسترسی آنان به داروهای تخصصی و جدید باشد. مصرف همزمان NSAIDها با آتنولول موجب افزایش فشارخون سیستولیک و دیاستولیک می گردد (۱۹-۱۷٪). اين نوع تداخل به ميزان ۹/۱٪ به عنوان بالاترین ميزان تداخل داروئی در مطالعه حاضر بود. مصرف همزمان اريتروماسين با ترفنادين باعث سمیت قلبي ناشی از

References

1. Harkness R. Drug interactions guide book. 1st ed. FASCP. New gerscy: Prentice Halt publishing; 1991: 5-9.
2. Ritter JM, Lionel D Lewis, Timothy GK Mant. A text book of clinical pharmacology 4th ed. New York: Arnold publishing; 1999: 261-262.
3. Hardman JG, Limbird LE, Gilman AG. Goodman & Gilman's: The pharmalugical basis of the therapeutics. 10th ed. New York: Mc Graw- Hill; 2006: 1225-1233.
4. Sutter C, Hoffman W. Integrated pharmacology update. 2nd ed. New York: Elsevier mosby; 2005: 303-349, 423-550.
5. Rang HP, Dale MM, Ritter JM. Pharmacology. 5th ed. Edinburgh Churchill Livingstone Publishing; 2003: 718-719.
6. Edmunds Mag. New pharmacology for primary care provider. 1st ed. St. Louis: Mosby; 2000: 69-70, 102-260.
7. Alfonso Rgennro. Remingtons pharmaceutical sciences. 8th ed. Mrck publishing company Pennsylvania: Mrck publishing; 2006: 1842-1859.
8. Rizock MA, Hill man CD. The medical letter hand book of adverse drug interactions. 3th ed. New Rochelle, New York: New Rochell; 1985: 15-18.
9. Abrams AC. Clinical drug: the therapy. 4th ed. Philadelphia: Lippin cott Company; 1995: 14-15.
10. Bennet PW, Brown MJ, Clinical pharmacology. 9th ed. Churchill living stone publishing New York: Churchill-Livingston; 2003 P: 129-133.
11. Henry JA. The new guide to medicines & drug. New ed Dorling Kindersley publishing London: Dorling Kindersley; 1998: 16-17).
12. Graham DG, Smith J K. Aronson clinical pharmacology. 3th ed. New York: Oxford. oxford university press; 2002: 102-177.
13. Ta Two DS, Borgs dorf LR, catalano JT, Lahi JC. Drug facts and comparisons. St Louis: Wolters Kluwer; 2000: 404-408.
14. Dambro MR, Kallgren MA. Drug interactions in clinic using. Comput Biol Med 1998; 18(1): 31-8.
15. Kur Fees JF, Dotson RL. Drug interactions in the elderly. J Fam Pract 1987; 25(5): 477-88.
16. Durvence CW. Potential drug interactions in surgical patients. American Jornal of Hospital Pharmacology 1985; 142(7): 1553-6.
17. Carol T, Walsh Rochelle D, Schwartz Bloom. Levines` s pharmacolgy: Drug Actions and Reactions. 7th ed. Publishing London, Taylor & Francis 2004: 231-233.
18. Charles R, Craig Robert E. Modern pharmacology. 2nd ed. Publishing New York: Charchill Livingstone 2003: 12-13.
19. Katzung BG. Basic and clinical pharmacology. 8th ed. Lange Medical books MC Grow-Hill Toronto: Mc Graw Hill; 2001: 1122-1133.